

Can Soler de les Teules

Sant Vicenç de Castellet

Ubicació

Comarca:	Bages
Lloc/Adreça:	Can Soler de les Teules. El Clot. 08295 SANT VICENÇ DE CASTELLET
Emplaçament	Al peu del camí que va del Clot a Vallhonesta.
Coordenades:	
Latitud:	41.66867
Longitud:	1.88354
UTM Est (X):	407059
UTM Nord (Y):	4613592

Classificació

Número de fitxa	08262-52
Àmbit:	Patrimoni immoble
Tipologia	Edifici
Estil / època:	Medieval Modern Contemporani
Segle	XIII-XX
Estat de conservació	Regular
Notes de conservació:	molt reformada
Protecció	Inexistent
Accés	Fàcil
Ús actual:	Productiu
Titularitat	Privada
Titular:	Ref. cad.: 012A00008
Autoria de la fitxa	María del Agua Cortés Elía
Data de registre de la fitxa:	ds., 24/07/2004 - 02:00

Descripció

Aquesta és una de les cases més antigues i més grans del terme de Sant Vicenç de Castellet. Es troba al raval del Clot, un cop passat el pont de l'autopista en el camí que va cap a Vallhonesta pel sud del terme. Està situada sobre un petit turó, fet que la posa en una situació de domini de l'entorn. La casa va ser construïda en diferents etapes, fet que queda ben palès en l'estructura arquitectònica. Està formada per dos cossos que es toquen perpendicularment i un conjunt de coberts que tanquen les edificacions formant un pati o baluard al centre, i al que s'accedeix per un portal adovellat d'arc de mig punt situat a la banda nord del conjunt. El cos més antic, orientat en direcció est-oest és d'estructura sòlida, de pedra, amb planta i pis, teulada a un sol vessant en baixada cap a l'exterior del conjunt. Les portes d'accés, dues a la planta i una al pis, s'obren al pati central. La planta baixa consta d'una única crugia coberta amb volta de canó amb pedra plana; el mur est és de grans blocs de pedra ben escairats, mentre que el mitjaner que es troba a la banda oest té fragments d'opus spicatum alternats amb filades horitzontals. El pis està essent reformat, però encara es pot distingir la compartimentació en espais paral·lels, entre els que hi ha un primer a la banda oest, el següent que era la cuina i que encara conserva la campana del foc a terra i el tercer que ha quedat tot unificat. Hi ha fragments d'opus spicatum, quatre filades a la part superior, al mur que dona a la banda sud i un petit fragment al de la banda oest. Aquest cos no té golfes, tan sols una petita cambra d'aire que queda entre el sostre interior i la teulada. A la façana posterior, que dona a est, hi ha un petit contrafort de pedra que suporta la planta baixa. L'altre cos de la casa es troba adossat a aquest per la banda nord formant angle recte i sense comunicació amb el primer, de manera que cada un d'ells és independent. És un cos també rectangular orientat nord-sud, amb planta, pis i golfes, teulada a un vessant amb el caient cap a l'interior del pati. Està construït adaptant-se a un gran bloc de roca que es troba al pati i sobre el que s'ha construït l'escala que permet l'accés al pis des del pati. Per la banda nord hi ha afegit el cos que forma la construcció que albergava les dues tines. Les tines eren circulars folrades amb cairons, i actualment es troben tapades; les boixes donaven a la planta baixa on hi havia el celler. A la façana de llevant que s'obre al pati central, es va afegir una eixida davant del pis que permet l'accés a aquest i que té tres arcs carpanels. Aquesta eixida es suporta sobre una volta N-S reforçada amb un mur al centre i que dona accés als cellers de la planta baixa. Els cellers estan formats per dues voltes de canó paral·leles en direcció perpendicular a la volta que hi ha sota l'eixida, és a dir, en direcció E-W. El pis està dividit en dues crugies i no té elements remarcables trobant-se en mal estat. Aquest pis i les golfes van ser afegits amb posterioritat, ja que es veu clarament que la teulada estava més baixa i el pendent era en direcció contrària a l'actual. Al costat nord de l'estructura de les tines hi havia un cobert, que ara no té teulada, on hi havia la premsa. Encara es conserva part de l'estructura de la premsa: la biga central de fusta amb la data 1707 gravada entre dues lletres M, els muntants verticals, part de la gàbia, la base de pedra amb el canal circular per donar sortida al líquid, i l'eix central de la premsa amb el cargol de ferro que fa poc temps que es va desprendre del conjunt i que ara és al costat, a terra. La resta de construccions a l'entorn de la casa es conserven en part. Algunes han estat reconstruïdes darrerament per utilitzar com a corrals, i d'altres, les que es troben a la banda oest, tan sols resten els murs i la resta és una ruïna. En conjunt és un edifici interessant que caldria potenciar la seva rehabilitació seguint unes pautes que permetin conservar l'estructura antiga.

Observacions:

Té dues tines.

Història

Tot i que la documentació més antiga que cita la casa és de mitjans del segle XVI, l'estructura demostra que és més antiga. L'edifici més antic seria la meitat est del cos que es troba orientat est-oest, visible en la utilització d'opus spicatum i en la diferència d'estructura de la volta a la planta baixa. A aquest cos, possiblement construït a finals del segle XIV, es va afegir un altre que l'amplià. Més tard, probablement a finals del segle XVII es construís el cos afegit a l'est, a la mateixa època que les tines i la premsa, coincidint

amb l'època d'apogeu de la vinya. Més tard es va augmentar l'alçada d'aquest cos en un pis més modificant l'orientació de la teulada. La construcció dels murs d'opus demostra un domini de la tècnica constructiva, no tan sols per la disposició dels blocs de pedra, sinó també perquè es troben alternats amb filades horitzontals. En un edicte de l'any 1549, Antoni Guillem de Muntanyans, senyor de Castellet, imposa als seus vassalls una multa perquè ningú pogués conrear, ni treballar ni pasturar en les terres del mas de les Teules (SARRET, 1925). Aquesta seria una de les cases importants de la zona del Clot de Castellet. A l'Amillament de 1865 (AMSVC) el mas de tenia 6 parcers i era propietat d'Ignasi March.

Bibliografia

SARRET I ARBÓS, J. (1925). Munumenta historica civitatis minorisae. Manresa. Impremta i enquadernacions Sant Josep. Vol. V.

